

## A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a 2008. év szeptember hó 11. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette az alábbi

### V É G Z É S T :

Az előre kitervelten, aljas indokból elkövetett emberölés bűntette miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Bíróság 2007. év október hó 29. napján kihirdetett 17.B.468/2006/34. számú ítéletét **h e l y b e n h a g y j a**.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendeli az általa az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban eltöltött időt is.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

### I N D O K O L Á S

A Fővárosi Bíróság 2007. év október hó 29. napján kelt 17.B.468/2006/34. számú ítéletével a vádlottat előre kitervelten, aljas indokból elkövetett emberölés bűntette miatt 13 év fegyházbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által az előzetes fogvatartásban töltött időt és kötelezte az eljárás során fölmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítéletet az ügyész tudomásul vette, ellene a vádlott és védője a minősítés megváltoztatásáért, enyhítésért jelentett be fellebbezést.

A vádlott fellebbezésének írásbeli indokolásában tagadta, hogy előre kitervelte volna az emberölést. Előadta, hogy első kihallgatásakor rettenetes idegállapotban volt, ezért nem beszélt arról, hogy a főnöke (a sértett) zaklatta, „néhány alkalommal” megerőszakolta és megfenyegette a családját. Egyebekben a bűncselekmény elkövetését beismerte, megbánásának adott hangot. Elnehezült személyi körülményeire, kisgyermekére és idős anyjára hivatkozással a kiszabott büntetés enyhítését kérte.

A vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában kilenc pontba szedve - a cselekmény elkövetéséhez használt eszköz, a helyszín, az időpont, a vádlott

cselekmény előtti és utáni magatartása, telefonhívásai, alibijének hiánya, beismerő vallomás megtételének körülményei, valamint annak megkérdőjelezése, hogy az áldozatot fel kellett csálnia a lakására - vitatta a cselekmény előre kiterveltségét. Téves az aljas indokból elkövetettnek minősítés is, mivel a szerelmi ok nem alapozza meg ezt; ugyanakkor vitatta azt is, hogy a vádlott ki akart volna bújni a sértettel szembeni tartozása alól. Erre tekintettel a minősítés megváltoztatását és enyhébb büntetés kiszabását indítványozta.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.391/2007/4. számú átiratában az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú nyilvános ülésen a védő fellebbezését az írásban benyújtottal egyezően fenntartotta és kiemelte, hogy a vádlott szemtől-szembe üttötte meg a sértettet. Ez a tény is azt támasztja alá, hogy nem volt kidolgozott terve a sértett megölésére.

A vádlott felszólalásában sajnálkozásának hangot, előadta, hogy nem akarta megölni a sértettet. Az elkövetést azzal indokolta, hogy a felhalmozódott sérelmei „robbantak”, amikor a sértett megfenyegette a családját.

Az ügyész a felszólalásában az átiratban foglaltakkal egyezően az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta. Álláspontja szerint az előre kiterveltséget az a körülmény is alátámasztotta, hogy a vádlott a munkahelyéről magával hozta a fejszét, melyet nem favágásra vagy szögbeverésre akart használni.

A Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésére figyelemmel bírálta felül. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával folytatta le az eljárását. A tényállás megállapítása során az ügy helyes jogi és ténybeli megítéléséhez szükséges tényeket felderítette, a lehetséges bizonyítékokat összegyűjtötte, azokat megvizsgálta és értékelési körébe vonta. Helyesen értékelte törvényesen beszerzett bizonyítékként a vádlott védő által vitatott első nyomozati vallomását. A nyomozó hatóság az eljárási szabályok betartásával hallgatta ki a vádlottat, aki az 1313. oldalon tett nyilatkozata szerint tudomásul vette védőjének távollétét és kijelentette, hogy *„részletesen el akarok mindent mondani, az ügyvéd jelenléte nélkül is”*.

A törvényesen lefolytatott eljárás alapján az elsőfokú bíróság a tényállást túlnyomó részt megalapozottan állapította meg, azonban nem mellőzhető annak a tényállásban történő rögzítése, hogy a vádlott miért vette magához a munkahelyén a baltát, miért hívta fel a lakására a sértettet; ugyancsak a tényállásban szükséges megállapítani azt, hogy a sértett a vádlott bántalmazása következtében milyen sérüléseket szenvedett, a motívum szempontjából pedig azt, hogy mik voltak a sértett és a vádlott közötti kölcsönszerződés leglényegesebb, az elsőfokú ítéletből hiányzó tartalmi elemei. Az elsőfokú bíróság ítélete erre tekintettel a Be. 351. § (2) bekezdés b./ pont II. fordulataba ütköző hiányosságban szenved, mert az előbbi körben a történeti tényállást a Fővárosi Bíróság hiányosan állapította meg. Az ítélet

megalapozatlanságát a másodfokú bíróság a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja - az iratok tartalma - alapján a tényállás kiegészítésével az alábbiak szerint orvosolta:

- A vádlott, mint adós a 2004. év november hó 15. napján felvett 7.000.000,- forint kölcsönt kizárólag a sértettől vette föl. Az ügyletnél a sértett élettársa 1-es tanú kizárólag tanúként szerepelt (kölcsönszerződés a nyomozati iratok 995. oldalán).
- A vádlott, amikor 2005. év április hó 12. napján délelőtt 9 óra körüli időben meglátta a sértettet, először arra gondolt, hogy „*legjobb lenne agyonlőni*”. Ezt követően meglátta a kandalló mellett levő baltát és elhatározta, ezzel fogja fejbe vágni. Az eszközt ezen cselekmény véghezvitele érdekében vette magához, a sértett 13 óra után azzal az ürüggyel hívta fel a lakására, hogy elromlott mosógépét kell megjavítani (az elsőfokú bíróság ítéletének 5. oldalának 3. bekezdésében részben ismertetett, a nyomozati iratok 1317-1319. oldalán található vádlotti vallomás).
- A sértett a vádlott bántalmazása következtében az alábbi sérüléseket szenvedte el:
  - A fejtető területén a középvonaltól 3,5 cm-re balra, a hajas fejbőr kezdetétől 2 cm-re hátrafelé kezdődő, nagyjából nyíl irányú, 4 cm hosszú, a hátsó részénél lefelé a fül felé hajló és az alsó póluson visszafelé forduló, majdnem „L” - alakú bőrfolytonosság megszakadás, melynek középső része 1 cm-re tátong;
  - Ettől hátra felé 4 cm-re egy ferde irányú, a koponya vonal mellől induló, a baloldali fali dudor irányába húzódó, ferde irányú 4,5 cm hosszú, éles szélű bőr folytonosság megszakadás, melynek sebzuga kihegyezett és a középvonal felé eső sebfal letetőzött, a külső alávájt és itt mintegy 2 cm hosszúságú tasak is elhelyezkedik;
  - Ettől 2 cm-re kifelé a bal fül feletti vonalnak megfelelően egy 2 cm hosszú, éles szélű, csontig hatoló, fűzfalevél alakú bőrfolytonosság megszakadás, alapján áthidaló szövetrészekkel és a koponyacsonttal;
  - A második szám alatt leírt folytonosság megszakadás magasságában, nagyjából a hajas fejbőr kezdetétől 8 cm hátrafelé kezdődően egy 5 cm hosszú, fűzfalevél alakú, éles szélű bőrfolytonosság megszakadás látható, melynek jobb kéz felé eső sebfala kissé letetőzött és az ellen oldali alávájt, mintegy 1 cm-re tátongó és a sebalapon a hő miatt kiszáradt, befelé nyomódott, könnyen mozgatható tört koponyacsont darab;
  - Ettől 1 cm-re jobbra a folytonosság megszakadás hátsó szélénél egy 2 cm hosszú, közepén 8 mm széles távolságban elhelyezkedő, egyenetlen cafatos szélű bőr folytonosság megszakadás látható, melynek alsó részén a roncsolódott fejbőr egy része és szövethidak helyezkednek el. A sebszélek többszörösen berepedezettek, szakadozottak, egyenetlen szélűek;
  - Ettől hátrafelé 1,5 cm-re egy 2,5 cm hosszú, elől 6 mm-re, hátul pedig 13 mm szétnyílt, egyenetlen, cafatos szélű, az előbbivel megegyező képet mutató bőrfolytonosság megszakadás látható, mely alatt

lágyrészek, fejbőr részletek helyezkednek el. A koponyacsontig az elváltozás nem követhető;

- Ettől előrefelé 1 cm-re egy 1,5 cm hosszú, fűzfalevél alakú, szabályos, éles szélű bőrfolytonosság megszakadás látható, mely ferde irányú és a koponyacsontig követhető;
- Ettől előrefelé és lefelé 3 cm-re a hajas fejbőr határánál kezdődő, 2,5 cm hosszú, közepén szétnyílt, háromszög alakú, egyenetlen szélű bőrfolytonosság megszakadás látható; a mélyben a tört koponyacsont tapintható;
- Ettől hátrafelé 2,5 cm-re, a jobb és a bal fület összekötő egyenesnek a magasságában kezdődő, attól előrefelé húzódó, 3 cm hosszú, fűzfalevél alakú bőrfolytonosság megszakadás látható, melynek befelé eső sebszéléből egy 0,5 cm hosszú elágazás indul ki;
- Ettől 1 cm-re hátrafelé, a jobb fali dudor felső részének megfelelően egy ferde irányú, 3 cm hosszú, fűzfalevél alakú, éles szélű bőrfolytonosság megszakadás látható, mely a koponyacsontot eléri;
- A tarkótájon a középvonalban és attól kissé jobbra egy 3 x 2 cm nagyságú „V” alakú, lefelé, szétnyíló egyenetlen szélű, csontig hatoló bőrfolytonosság megszakadás figyelhető meg. Az egyenetlen cafatos szélű folytonosság megszakadás alatt mintegy 1,5 cm-es területben lebenyes felhajtható terület, a koponyalaptól elvált és a sebszéleken halvány szederjes vörös, mintegy 3 x 2,5 cm nagyságú felszínes hámleválást mutató bőrelváltozás és keskeny beszáradási tendenciát is mutató hámfosztásos szegély látható;
- A bal fül felett 2 cm-rel és mögötte középső részével 3 cm-re elhelyezkedő, nagyjából haránt irányú, 3 cm hosszú, kissé egyenetlen cafatos szélű bőrfolytonosság megszakadás, mely a csontig követhető. E felett 1,5 cm-re egy hasonló nagyságú, fűzfalevél alakú, csontig hatoló, éles szélűnek tűnő bőrfolytonosság megszakadás helyezkedik el, melynek mindkét sebzuga kihegyezettnek tűnik;
- A mellkas baloldalán, a mellbimbótól 1,5 cm-re kezdődő, haránt irányú, az elülső hóna-aljvonal és a köldököt összekötő vonalaknak megfelelő lefutásban egy 11,5 cm hosszú, mintegy 5-6 mm széles halvány kékes szederjes bőrelszíneződés figyelhető meg. Ettől lefelé mintegy 4 cm-re, vele nagyjából párhuzamos lefutású és hosszúságú, ugyancsak 3-4 mm széles, vonalas jellegű kékes szederjes bőrelszíneződés helyezkedik el, ezáltal sávszerű, szabályos, esetleges eszköznymatnak megfelelő rajzolat alakult ki a bal mellkasfélen;
- Az orrgyök területén ferde irányú, 8 mm hosszú, egyenetlen szélű, felszínes bőrfolytonosság megszakadás helyezkedik el.
- A baloldali középső hóna-aljvonalnak megfelelően a bordaív alsó szélétől kezdődően felfelé haladó, 6 x 5 cm nagyságú, nagyjából ovális irányú sárgás barnás bőrelváltozás látható, melynek területében színes gombostűfejnyi hámhiányos részek is elkülöníthetők;

- Ezzel szinte azonos képet mutat a jobb mellbimbó felett haránt irányban elhelyezkedő, mintegy 8 x 4 cm nagyságú, hasonlóan halvány szürkés sárgás színű hámelváltozás (nyomozati iratok 833-837. oldal).
- Az előbbi sérülések összesített leírását - mely az elsőfokú ítélet 15. oldal utolsó és 16. oldal első bekezdésében található - a történeti tényállásnál rendeli rögzíteni (843. oldal).

Az előbbi kiegészítésekkel és pontosításokkal az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás irányadó a cselekmény elbírálása szempontjából. A Fővárosi Bíróság által megállapítottak kiegészítése folytán nem fogadható el a vádlottnak az első kihallgatását követően előterjesztett védekezése (nyomozati vallomás 1335-1367. oldal és a bírósági tárgyaláson előadottak). A sértettet ért sérülések elhelyezkedése, jellege cáfolja ugyanis, hogy „elborult állapotban”, előlről arcon, homloktájékon ütötte meg a sértettet, majd a hason fekvő sértettet ütlegelte a baltával. Ezt az elkövetési módot az orvosszakértő mind a nyomozás során, mind pedig a bírósági tárgyaláson kizárta (nyomozati iratok 897. oldal; 17. számú tárgyalási jegyzőkönyv 28. oldal). Így nem állapítható meg a vallomása alapján felindultságban történő ölés. Ezzel szemben tény, hogy a vádlott a sértett mögé állva, hátulról mért több ütést a fejére baltával, melyet a sértett megölése, és nem más miatt vitt magával. A fejen levő sérülések mellett ezt a körülményt támasztja alá a vádlott bűncselekmény elkövetése után tanúsított tervszerű, célszerű magatartása. Abban az esetben, ha a sértett teste a vádlott által gyújtott tűzben elég, nincs olyan corpus delicti, amely a vádlottra nézve terhelő lett volna. A kivitelezés sikertelenségéből nem következik az, hogy a vádlotti magatartás célszerűtlen és tervszerűtlen lett volna.

Összességében megállapítható, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok a vádlott első nyomozati vallomását támasztják alá.

Az enyhébb minősítést célzó vádlotti és védői fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság helyesen vont következtetés a vádlott bűnösségére és cselekményét törvényesen minősítette a Btk. 166. § (2) bekezdés a./ és c./ pontja szerint minősülő emberölés büntettének. Az elsőfokú bíróság ítéletének 21. oldal 3-4 bekezdésében helyes érvekkel támasztotta alá, hogy a vádlott cselekménye miatt minősül előre kitervelten elkövetettnek. A Legfelsőbb Bíróság BH.1999.436. számú eseti döntésében abban az esetben is megállapította ezt a minősítést, amikor a terhelt az élettársával folytatott vitát követően határozta el, hogy megfojtja a sértettet, miután az elalszik. Ezért egy órás várakozást követően vette magához a fojtáshoz használni kívánt kendőt, majd, amikor észlelte, hogy a sértett még ébren van, további egy órát várakozott elalvásáig és ezt követően hajtotta végre az ölési cselekményt. Ehhez képest lényegesen hosszabb, bonyolultabb folyamat volt, amíg a vádlott elhatározta a sértett megölését, ennek érdekében eszközt vett magához, hamis indokkal felcsalta a sértettet a lakására, ahol a félrevezetett személlyel

szemben kivitelezte az ölést; majd célszerű, tervszerű magatartásával igyekezett eltüntetni a holtestet.

Ugyancsak helyes érvekkel minősítette az elsőfokú bíróság a vádlott cselekményét aljas indokból elkövetettnek, mivel a vádlott szándéka csak közvetve irányult pénzértékben is mérhető vagyoni haszon megszerzésére: anyagi kötelezettsége alóli kibúvását szolgálta cselekménye (21. oldal utolsó, 22. oldal első bekezdése). E minősítést támasztja alá másodfokú bíróság által kiegészített tényállásrész, mely szerint a kölcsönadó csak a sértett volt, akinek élettársa a magyar jog szerint nem törvényes örököse az elhunytak, ezért nem jogosult a követelés érvényesítésére.

A vádlottnak nem volt tudomása arról, hogy a sértett élettársa állapotos lenne, azt viszont tudta, hogy legközelebbi hozzátartozói Kínában vannak, így alappal bízhatott abban, hogy megszabadul adósságától. Abban az esetben pedig, ha a sértett a tűzben elég, a magyar Ptk. 23. §-a a holtnak nyilvánítás idejét 5 évben határozza meg. Ez idő alatt ugyancsak nem kellett volna a vádlottnak visszafizetni az adósságát. Az a körülmény pedig, hogy a vádlott a büntetőeljárás során meg sem kísérelte rendezni a tartozását a sértett rokonai felé, azt támasztja alá, hogy ilyen szándék motiválta a cselekmény elkövetését.

A vádlott és védő fellebbezése enyhítésre irányulóan sem alapos.

Az elsőfokú bíróság túlnyomó részt helyesen sorolta föl a büntetés kiszabása során irányadó bűnösségi körülményeket. További súlyosító körülményként értékelendő az, hogy az elkövetés módja megközelítette a különös kegyetlenséget. Mellőzte ugyanakkor a másodfokú bíróság az enyhítő körülmények köréből a vádlott hosszabb ideje előzetes letartóztatásban létét. Megjegyzendő, hogy az eljárás elhúzódása sem írható a vádlott javára, mivel a cselekmény jellege folytán a két és fél éves időmúlás eleve nem tekinthető hosszúnak; az életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabhatósága folytán pedig ugyancsak nincs jelentősége az időmúlásnak.

Az elsőfokú bíróság által alkalmazott minősítés helyességére tekintettel, továbbá a bűnösségi körülményeknek a vádlott terhére történő változása folytán nem indokolt az elsőfokú bíróság által alkalmazott fő- és mellékbüntetés lényeges enyhítése. Ez ugyanis megfelelően szolgálja a Btk. 37. és 83. §-aiban rögzített célokat és elveket. A Fővárosi Bíróság helyesen döntött a járulékos kérdésekben is. Ezért a Fővárosi Ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Btk. 99. § (1) és (3) bekezdése alapján a másodfokú bíróság a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította az elsőfokú ítélet kihirdetésétől előzetes fogvatartásban töltött időt is.

Budapest, 2008. év szeptember hó 11. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.  
a tanács elnöke

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.  
előadó bíró

Miszlayné Dr. Lányi Éva s.k.  
bíró

A Fővárosi Bíróság 17.B.468/2006/34. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.16/2008/10. számú végzésével 2008. év szeptember hó 11. napján jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2008. év szeptember hó 11. napján

. Nehrer Péter s.k.  
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő